

Rigsdagstidende.

1851

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 428.

Anden Session.

110de Møde.

Torsdagen den 13de Marts.

(Fortfat).

Indenrigsministeren: Til hvad der er blevet anført af min Collega, Kultusministeren, skal jeg blot tillade mig at sige, at det allerede af Marineministeriet blev stærkt fremhævet, at det omhandlede Etablisement ikke var af nogen væsentlig Interesse for den private Søfart, ifølge den Maade, hvorpaa Marinen imødefom de private Søfarendes Dnsse om Reguleringen af deres Chronometre, og at dette ogsaa blev stadfæstet af Foreningen for Søfartens Fremme. Det er iøvrigt vistnok saa, at hvad man kan gjøre til at befordre Forsyningen af kjøbenhavnske Skibe med Chronometre, fortjener al Dpmærksomhed, og der er ogsaa specielt fra Indenrigsministeriet med Hensyn til de Skibe, som udredes til den kongelige grønlandske og færøiske Handel, blevet givet et Paaalæg om at søge, at fremme denne Sag og at gaae ind paa Forsyningen med Chronometre, som man ikke tidligere har anseet for nødvendig, men som vistnok er hensigtsmæssig, hvorved netop ogsaa Dpmærksomheden er bleven henledet paa det omhandlede Etablisement; men efter Alt, hvad der er blevet forelagt Ministeriet, synes det ikke at kunne godtgjøres, at dette Etablisement fremfor andre Etablisementer her i Staden, hvor der sælges Chronometre, kan siges at have noget Krav paa offentlig Understøttelse, naar man derved gaaer ud fra Søfartens Interesse. Hvilket Krav det kan gjøre i videnskabelig Interesse, tilkommer ikke Indenrigsministeriet at bedømme; de Vidnesbyrd, som ere blevene fremlagte, have et saadant Præg, at de fremhæve Etablisementet fra den videnskabelige Side; men med Hensyn til Søfartens Fremme synes der ikke

at være Anledning til at tilstaae det Understøttelse, navnlig ikke en vedvarende Understøttelse, og det saa meget mindre, som det er et Princip, man allerede i en Række af Aar har søgt at gennemføre, og som ogsaa fra Finantsudvalgets Side er blevet gjort gjældende her i Salen, at den Sum, som aarlig opføres paa Budgettet til Industriens Fremme, ikke maatte anvendes til Understøttelse af vedvarende Charakter, hvorved man bandt sig for flere Aar.

Ordføreren: Jeg skal ikke nægte, at de Dplysninger, de høitærede Ministre have meddeelt, have i det Mindste hos mig vakt nogen Mistanke om, at Etablisementet muligens ikke er saa godt, som det har Lov for, og Udvalget er som sagt gaaet ud fra den Anskuelse, at Etablisementet i enhver Henseende fyldestgjorde de Fordringer, man kunde stille til det. Jeg vil imidlertid bede det ærede Thing dog at henvise Sagen til 2den Behandling, for at der kan foretages en nærmere Dverveielse i Udvalget angaaende denne Sag efter de Dplysninger, som nu ere meddeelte.

Cultusministeren: Det har paa ingen Maade været min Hensigt ved, hvad jeg har udtalt i Anledning af denne Understøttelse, at ville faste nogen Skygge paa Etablisementet, og det vilde være mig meget ukjært, hvis hvad her er blevet forhandlet, skulde have den modsatte Virkning af, hvad Andrageren ønsker at skaffe Etablisementet. Jeg er kun gaaet ud paa at estervise, at en offentlig Understøttelse her neppe er tilstrækkelig begrundet, og jo bedre Etablisementet er, desto mindre vil det jo ogsaa trænge til Understøttelse.

Da ingen flere begjærede Ordet, blev Spørgsmaalet om Forslagets Dvergang til 2den Behandling sat under Afstemning og fik 37 Stemmer for og 12 imod sig; men, da saaledes det tilstrækkelige Antal Stemmer ikke